

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேராமா நுஜாய நம:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தோகுதி 3.

VOL. 3.

குரோதன

வருஷம்

மாசி மீ

பகுதி 2.

No. 2.

1926.

FEBRUARY

&

MARCH

“தனக்குவமையில்லாதான்ருள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது” —தேய்வப்புவர்.

பொருளடக்கம்.

1. திருப்பல்லாண்டு:- ... ப. அ. 33
2. ஓர எதிருரை:- ... 42
3. மதஸ்தன்:- ... 52
4. ஸ்ரீராமா நுஜஸித்தார்த்தபாகாசிகை:- உபய
வேதார்த்த வித்வான் சிங்கப்பெருமான் ஸ்வாமி
காசப்பங்காடு. 57
5. நன்கொடை:- ... 64

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபன்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.] [தனிப்பிரதி அனா 4.

வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். அக்கரை தேசங்களுக்கு 2-4-0

மதுரை, தெற்குமாரட்டுத் தெரு,

ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸில், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இப்பொழுது வெளியாயின மூன்றாம் வருஷத்திற்குரிய சந்தா ரூபாவை மணியார்டரில் அனுப்பவேண்டும். முழுமையும் அனுப்பமுடியாதவர்கள் இருமுறையாக 6 மீ சந்தாப்பணத்தை முதலில் அனுப்பிவிடுவது நலம். பத்திரிகை வேண்டாதவர்கள் முன்னரே தெரிவித்துவிடவேண்டும். பத்திரிக்கைக்காகவே அச்சாபிஸ் வைத்திருப்பதால் பத்திரிகை நடைபெறுகிற விஷயத்தில் ஐயப்படவேண்டா. பத்திரிகையின் பண்டிற்காகப் பத்திராதிப்பஸ் வெளியூர்களுக்குச் சென்றிருந்தாராதலால் பத்திரிகை காலங்களில் வெளியாவதற்குத் தடைபட்டதேயன்றிப் பிறிதில்லை. இனிமேல் அந்தக் குறைபாடில்லாமல் காலத்தில் வெளியிடப்பெறும். சந்தா தார்கட்குப் பத்திரிகை ஏதாவது தவறிவிடுமாயில் அதற்கடுத்த மறு பத்திரிகை கிடைத்தவுடன் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தாமதிப்பார்களாயின் அவர்கள் அப்பத்திரிகைக்குள்ள 4 அணா அனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஏதேனும் சங்கடங்கள் எழுதித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் ரிப்பைக் காட்டு போடவேண்டும். சில சந்தா நேயர்கள் ஒரு வருஷகாலம்வரை பத்திரிகையை வாங்கிக்கொண்டு பின் வி. பி. பைப் பெற்றுக்கொள்ளாது 'வேண்டாம்' என்று திருப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால் தர்மத்திற்காக உழைக்கும் நமது பத்திரிகையின் அபிவிருத்திக்குக் குறைவுண்டாகிறது. இனிமேல் நேயர்கள் இவ்வித நஷ்டத்தையுண்டிபண்ணாமல் காலத்தில் சந்தாவை மணியார்டரில் அனுப்பித் தங்கள் நண்பர்களையும் சந்தா தாராகச்சேர்ப்பித்துப் பத்திரிகையை ஆதரித்துவரவேண்டுகிறோம்.

விலாசம்மாரும் சந்தாதார்கள் தங்கள் புது விலாசத்தை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பழைய விலாசத்திற்கே போய் விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியில்லை. சந்தாதார்கள் எழுதும் லெட்டரினும், மணியார்டரினும் சந்தா நம்பரைக்குறித்து அனுப்பவேண்டும்.

இங்ஙனம்.

மாணேஜர்.

ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்,

239. தேற்குமார்டீத் தெரு, மதுரை.

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ௩. குரோதனஸ்ரீ மாசிமீ பகுதி ௨.
Vol. 3. February & March 1926. No. 2.

திருப்பல்லாண்டு.

இது, பெரியாழ்வாரால் அருளிச் செய்யப்பெற்றதாம். இவர், அளவிடமுடியாத பக்தியாகிய பெரிய நீர்ச்சுழியிலகப்பட்டு ஸர்வேசுவரனது இறைமைக்குண முதலிபவற்றைச் சிறிதும் ஆராயாமல் அவனுடைய வடிவழகில் ஈடுபட்டு வாழ்த்திய பிரபந்தமாம். வாழ்த்து, மங்களாசாஸனம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்களாம். இந்தப் பிரபந்தம் பாடப்பெற்றபின்பே 'வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான்' என்று பெயர் வாய்க்கப்பெற்ற இவருக்குப் பெரியாழ்வாரென்று வழங்கலாயிற்று. இதைக்குறித்து, மணவாளமாமுனிகள்,

“மங்களாசாசனத்தில்மற்றுள்ளவாழ்வார்கள்
தங்களார்வத்தளவுதானன்றிப்—பொங்கும்
பரிவாலேவில்லிபுத்தூர்பட்டர்பிரான்பெற்றான்
பெரியாழ்வாரென்னும்பெயர்”

என்று அருளிச்செய்ததாலும் அறியலாம். இங்கு, பெரியாழ்வாரென்று பெயர் பெறுதற்கு அவரிடத்திலுள்ள பொங்கும் பரிவே காரணமாயிருக்குமென்று குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. பொங்கும் பரிவாவது:-ஸ்ர்வேசுவரனுக்கு என்ன தீங்கு வருமோவென்று அதை ஒழிப்பதற்கு நாமும் அளவிடமுடியாத ஆசையாம். இவ்வாசையாலன்றே இவர்,

ஸ்ரீ: அறிவிப்பு.

இப்பொழுது வெளியாயின மூன்றாம் வருஷத்திற்குரிய சந்தா ரூபாவை மணியார்டில் அனுப்பவேண்டும். முழுமையும் அனுப்பமுடியாதவர்கள் இருமுறையாக 6 மீ சந்தாப்பணத்தை முதலில் அனுப்பிவிடுவது நலம். பத்திரிகை வேண்டாதவர்கள் முன்னரே தெரிவித்துவிடவேண்டும். பத்திரிக்கைக்காகவே அச்சாபீஸ் வைத்திருப்பதால் பத்திரிகை நடைபெறுகிற விஷயத்தில் ஐயப்படவேண்டா. பத்திரிகையின் பண்டிற்காகப் பத்திராதிபர்ப்பண வெளியூர்களுக்குச் சென்றிருந்தாராதலால் பத்திரிகை காலங்களில் வெளியாவதற்குத் தடைபட்டதேயன்றிப் பிறிதில்லை. இனிமேல் அந்தக் குறைபாடில்லாமல் காலத்தில் வெளியிடப்பெறும். சந்தா தார்க்குப் பத்திரிகை ஏதாவது தவறிவிடுமாயில் அதற்கடுத்த மறு பத்திரிகை கிடைத்தவுடன் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தாமதிர்பார்க்கையில் அவர்கள் அப்பத்திரிகைக்குள்ள 4 அணா அனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏதேனும் சங்கடிகள் எழுதிக் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் ரிப்பைக் காட்டு போடவேண்டும். சில சந்தா நேயர்கள் ஒரு வருஷகாலம்வரை பத்திரிகையை வாங்கிக்கொண்டு பின் வி. பி. பைப் பெற்றுக்கொள்ளாது 'வேண்டாம்' என்று திருப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால் தர்மத்திற்காக உழைக்கும் நமது பத்திரிகையின் அபிவிருத்திக்குக் குறைவுண்டாகிறது. இனிமேல் நேயர்கள் இவ்வித கஷ்டத்தையுண்டிபண்ணாமல் காலத்தில் சந்தாவை மணியார்டில் அனுப்பித் தங்கள் நண்பர்களையும் சந்தா தாராகச்சேர்ப்பித்துப் பத்திரிகையை ஆதரித்துவரவேண்டுகிறோம்.

விலாசம்மாலும் சந்தாதார்கள் தங்கள் புது விலாசத்தை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பழைய விலாசத்திற்கே போய் விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியில்லை. சந்தாதார்கள் எழுதும் லெட்டரினும், மணியார்டரினும் சந்தா நம்பரைக்குறித்து அனுப்பவேண்டும்.

இங்ஙனம்.

மாணேஜர்.

ஹரிஸமயதிவாகரம் ஆபீஸ்,

239. தேர்துமார்ட்ரேத் தேரு, மதுரை.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேராமா நஜாயநம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ந. குரோதனஸ்ரீ மாகிம் பகுதி உ.
Vol. 3. February & March 1926. No. 2.

திருப்பல்லாண்டு.

இது, பெரியாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதாம். இவர், அளவிடமுடியாத பக்தியாகிய பெரிய கீழ்ச்சுழியிலகப்பட்டு ஸர்வேசுவரனது இறைமைக்குண முதலியவற்றைச் சிறிதும் ஆராயாமல் அவனுடைய வடிவழகில் ஈடுபட்டு வாழ்த்திய பிரபந்தமாம். வாழ்த்து, மங்களாசாஸனம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்களாம். இந்த பிரபந்தம் பாடப்பெற்றபின்னரே 'வில்லிபுத்தூர் பட்டாரிரான்' என்று பெயர் வாய்க்கப்பெற்ற இவருக்குப் பெரியாழ்வாரென்று வழங்கலாயிற்று. இதைக்குறித்து, மணவாளமாமுனிகள்,

“மங்களாசாசனத்தில்மற்றுள்ளாழ்வார்கள்
தங்களார்வத்தளவுதானன்றிப்—பொங்கும்
பரிவாலேவிலிபுத்தூர்பட்டாரிரான்பெற்றான்
பெரியாழ்வாரென்னும்பெயர்”

என்று அருளிச்செய்ததாலும் அறியலாம். இங்கு, பெரியாழ்வாரென்று பெயர் பெறுதற்கு அவரிடத்திலுள்ள பொங்கும் பரிவே காரணமாயிருக்குமென்று குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. பொங்கும் பரிவாவது:-ஸ்ர்வேசுவரனுக்கு என்ன தீங்கு வருமோவென்று அதை ஒழிப்பதற்கு நாமும் அளவிடமுடியாத ஆசையாம். இவ்வரசையாலன்றே இவர்,

அப்பொழுது இவர் கண்ணிற்கு எம்பெருமானையே தஞ்சமர்கப் பற்றி நிற்கும் அநந்யப்ரயோஜனரும், ஆத்மமோக்ஷத்தில் விருப்புடைய கைவல்யநிஷ்டரும், ஐசவர்யத்தைப்பெற விருப்புடைய வரும் புலப்பட்டார்கள். அவர்களை பெல்லாம் அழைத்துத் தம் மொடு சேர்த்துக்கொண்டு வாழ்த்தினதாகப் பேசிக் செல்கிறது. ஆழ்வார் எம்பெருமானைத் தஞ்சமாக வடைந்தவர் முதலானவை அழைக்க அவர்கள் இவருடன் வந்துசேர அவர்களைபெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு வாழ்த்தினாரென்பதெல்லாம் ஆழ்வாருடைய ஜ்ஞாந பாவனையாம்.

இது, பலசுருதிகூறுகிற பாடலையுஞ் சேர்த்துப் பன்னிரு பாடல்கள் கொண்டுள்ளது. 'வாழாட்பட்டு' என்ற பாட்டால் எம்பெருமானையே தஞ்சமாக வடைந்த அநந்யப்ரயோஜனரும், 'ஏடுநிலத்து' என்ற பாட்டால் ஆத்மமோக்ஷத்தில் விருப்புடைய கைவல்யநிஷ்டரும், 'அண்டக்குலத்து' என்ற பாட்டால் ஐசவர்யத்தில் விருப்புடையவரும் அழைக்கப்பட்டார்கள். 'எந்தைதந்தை' என்ற பாட்டு, 'வாழாட்பட்டு' என்ற பாட்டால் அழைக்கப்பட்ட அநந்யப்ரயோஜனர் தங்களுடைய நிலைமையைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து புகுர அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டதாகச் சொல்லும். 'நியிற்பொலிகின்ற' என்ற பாட்டு, 'ஏடுநிலத்தில்' என்ற பாட்டால் அழைக்கப்பட்ட கைவல்யர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டதாகக் கூறும். 'நெய்யிடை' என்ற பாட்டு, 'அண்டக்குலத்து' என்ற பாட்டால் அழைக்கப்பட்ட ஐசவர்யத்தில் விருப்புடையரைக் கூட்டிக்கொண்டதாக உரைக்கும். "உடுத்துக்களைந்த" என்ற பாட்டு, தம்மொடு கூடியவர்களுள் முன்னழைக்கப்பட்டவரான அநந்யப்ரயோஜனர் பேசுகிற பாசுரத்தால் அவர்களுடன் கூடிப் பல்லாண்டு பாடினதாகச் சொல்லும். 'எந்நான்' என்ற பாட்டு, ஏதேனும்ப்ரயோஜனத்தை விரும்பிச் செல்கின்றவர்களானப்ரயோஜனாந்தரபரர்கள் வந்து சேர்ந்ததாகச் சொல்லும். 'அல்வழக்கு' என்ற பாட்டு, 'அண்டக்குலம்' என்ற பாட்டால் அழைக்கப்பட்ட ஐசவர்யத்தில் விருப்புடையாரின் பாசுரத்தால் பல்லாண்டு பாடியதாகப் பேசும். 'பல்லாண்டென்னும்' என்ற பாட்டு, இதைப் பயின்றவர்களுக்கு பலம் கூறுகிறது.

* "பல்லாண்டுபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டு
பல்கோடிநூறாயிரம்
மல்லாண்டதிண்டோள்மணிவண்ணாவுன்
செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு"

பெரியாழ்வார், ஸர்வேசுவரன் வடிவழகில் துவக்குண்டு 'இந்த வடிவழகிற்கு ஒருபொழுதும் தீங்கு வராதிருக்கவேண்டும்' என்ற கருத்தால் ஸர்வேசுவரனை நோக்கி 'நீ காலதத்வமுள்ளவரை வாழ்ந்திருக்கக் கடவாய்' என்றார். ஸர்வேசுவரன், இவருக்குண்டாகிய பயத்தைப் போக்குவதற்காக ஆழ்வார்! புலிகிடந்த தூற்றிற்கு அஞ்சிக் காவலிடுவாருண்டோ? நீர் என் விஷயத்தில் எதற்காகப் பயங்கொள்கிறீர்.

ஆழ்வார்:- உன் வடிவழகன்றோ எம்மை இந்தப் பாடுபடுத்துகிறது.

ஸர்வேசுவரன்:- என் வடிவழகில் ஈடுபட்டோ இந்தப் பாடுபடுகிறீர்; ஈதிருக்கட்டும். என்னுடைய வலிமையைப் பார்த்திலீர் போலும். இதோ மல்லர்களைக் கொன்ற தோளின் வலிமையைப் பாரீர்.

ஆழ்:- (சூரனான புத்ரனைக்கண்ட தாய் 'இவன் ஒன்றையும் மதிக் காமல் யுத்தகளத்திற் புகுவான் அதனால் என்ன தீங்கு விளையுமோ என்று பயப்படுவதுபோலப் பயங்கொண்டு) 'மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா' மல்லர்களை வென்ற தோள்களையும், நீலரத்தனம் போன்ற திருமேனியை யுடையவனே!

ஸர்:- உம்முடைய பயத்தை ஒழிப்பதற்காக என் வலிமையுற்ற தோளைக் காட்டினேன். நீர் அதன் கருத்தறியாமல் இப்பொழுது மல்லனையாண்டதை தோளிற்கு விசேஷணமாக்கி அதையுடையவனே என்று எனக்கோர் பெயரிட்டு அழைக்க

* 'பல்லாண்டு பல்லாண்டு' என்ற அடுக்கு 'வினாசொல்லடுக்கே மூன்று வரம்பாகும்' என்ற விதிபற்றிவந்த வினாவடுக்காம்.

கின்றீரே! அடியவர்களுக்குத் தஞ்சமாயிருக்கின்ற எனது வடிவழகையும், வலிமைபயங்கண்டு அஞ்சுவது அழகாமோ?

ஆழ்:- நான் என் செய்வேன் 'உன் செவ்வடி' உன்னுடைய சிவந்த திருவடியன்றோ என்னை இப்பாடுபடுத்துகிறது. எல்லாமறிந்தவனான நீயும் உன் வடிவழகைக் கண்ணாடியிற் கண்டறியாய்போலும். பார்த்திருப்பையேல் நீயும் என்னோடு கூடி உன் வடிவழகிற்கு வாழ்த்துக் கூறுவையன்றோ! அதன்மையுடைய 'செவ்வி' அழகு, 'திருக்காப்பு' குறைவற்ற பாதுகாவலுடையதாகுக.

"அடியோமோடும்நினைஞ்சும்பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு
வடிவாய்நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு
வடிவார்சோதிவலத்துறையஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டு
படைபோர்புக்குழுழ்த்தும்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே"

ஆழ்:- 'அடியோமோடும்' உன்னை வாழ்த்துதற்காக அடியோமாகிய யாங்களும்.

ஸர்— நீர் என் வடிவழகில் சேர்ப்பு வாழ்த்தினேன் என்றீர்; இப்பொழுது உம்மையுழாப்படுத்திக்கொண்டு வாழ்த்தத் தொடங்குகின்றீரே தீது என்ன?

ஆழ்— ஸ்வர்க்கமாகிய ஓர் பலத்தையுடைய விருப்புக்கின்றவர்களும் அதற்குச் சாதனமாயிருக்கின்ற யாகத்தைத் தொடங்குகின்ற காலத்தில் 'சூயாராஸாஸே' 'ஆயுராசாஸ்தே' ஆயுள் உண்டாகுக. என்று வேண்டிக்கொள்வது பிரஸித்தியன்றோ!

ஸர்— உமக்கு பலமாயிருப்பது யாது?

ஆழ்— உன்னையடைந்து வாழ்த்துவதே.

ஸர்— நீர் என்னுடன்கூடி வாழ்த்தாவிட்டால் எனக்கென்ன உண்டாகுமென நினைக்கிறீர்?

ஆழ்— உனக்கபாய முண்டாகுமெனக் கருதுகிறோம்.

ஸர்— அதற்காக நீர் என்ன செய்யப்போகிறீர்?

ஆழ்— 'நினைஞ்சும்பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு' உன்னை வாழ்த்துதற்காக நாங்களும் பல ஆயிரமாண்டுகாலம் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்று வாழ்த்துக் கூறுகிறோம்.

ஸர்— அமங்களம் ஒழிவதற்கும், எல்லா மங்களமுண்டாவதற்கும் லக்ஷ்மி தேவியானவள் "அகலகில்லேன்இறையும்" என்று என் வலதுமார்பை விட்டுப்பிரியாதிருக்கின்றாளன்றோ! அங்ஙனமிருக்க எனக்கென்ன அபாயமுண்டாகப் போகிறது? நீர் ஏன்? இப்பாடுபடுகின்றீர்?

ஆழ்— 'வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு' அழகுடையவளாய் உன்னுடைய வலது மார்பில் வாழ்கின்ற பெரியபிராட்டியும் காலதத்வமுள்ளவரை வாழ்க்கடவது.

ஸர்— லக்ஷ்மிபோகுகுடிக் கொண்டிருக்கிற எனக்கு யாதொரு தீங்குவராதபடி கல்மதிலிட்டதுபோல எனது வலது கையிலுறைக்கின்ற சக்கரத்தாழ்வானைக் கண்டிலீரோ? இந்த சக்கரம், எவ்வளவு விரோதிவர்க்கங்களிருந்தாலும் அவற்றை யெல்லாம் ஒரு நொடிப்பொழுதில் சிந்நபிந்நஞ்செய்யும் வலிமையுடையதன்றோ! இது என்னிடத்திலிருப்பதாலும் எனக்கோர் தீங்குவராதென்பதை அறிவீராக.

ஆழ்— *'வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு' மிக்கஒளி வடிவுடையவளாய் உனது வலதுகையில் வசிக்கின்ற ஸுதர்சனாழ்வானும் (சக்கரத்வாழ்வானும்) பல வாண்டிகள் வாழ்க்கடவது.

ஸர்— ஸுதர்சனாழ்வான் விரோதிகளை ஒழிப்பதற்கு என் கையை விட்டகன்று கார்யஞ் செய்யவேண்டும். எனது இடதுகையிலிருக்கின்ற பாஞ்சசன்யம் என் கையைவிட்டகலாது

*ஸர்வேசுவரன் ஆழ்வாருடைய பயம் நீங்குதற்கு ஸுதர்சனாழ்வானை ஆயுதாகாரத்தாழ்ந்தாட்ட, இவர் அதை ஆபாணபுத்திசெய்து மங்களாசாஸனஞ் செய்தார்.

நின்றே தன்னுடைய த்வரியாலே (ஒசையாலே) விரோதி களுடைய உயிரையெல்லாம் வாங்கிவிடுவானன்றே! அத் தன்மையுடைய பாஞ்சசன்னியத்தைப் பார்த்திலீரோ! இந் தப் பாஞ்சசன்னியத்தைபுடைய எனக்கு ஏதேனுந் தீங்கு வருவதுண்டோ!

ஆழ்— 'படைபோர்புக்கு முடிங்குமப் பாஞ்சசன்னியமும் பல் லாண்டே' யுத்தகளத்திற்புகுந்து கோஷிக்கின்ற (ஒலிக் கின்ற) அந்தப் பாஞ்சசன்யாழ்வானும் பலவாண்டுகாலம் வாழக்கடவது.

ஸர்— உமது சமீபத்தில் விளங்குகின்ற பாஞ்சசன்யத்தைக்குறித் துத் தூரத்திலுள்ள பொருளைச் சுட்டியுரைப்பதுபோலக் கூறுகின்றீர்.

ஆழ்— எம்முடைய கண்ணெச்சிலும்பட்டு உன்வடிவழகிற்கு ஏதேனும் தீங்கைவிளத்துவிடுமோ என்ற பயத்தால் முகத்தை மாறவைத்துக் கூறினோம்.

ஸர்— யான் உம்முடைய பயத்தைப் போக்குவதற்காக எனது வலிய தோள்கள் முதலியவற்றைக்காட்டியும் உம்முடைய பயம் நீங்கவில்லையே. அவற்றையெல்லாங்கண்டு மேன் மேலும் வாழ்த்துக் கூறுகின்றீர்; உம்முடைய பரிவிருந் தவாறென்னே!

“வாழாப்பட்டுநின்றீருள்ளீர் உள்வந்துமண்ணுமணமுங்கொண்மின்
கூழாப்பட்டுநின்றீர்களை உங்கள் குழவினிப்புருதலொட்டோம்
ஏழாட்காலம்பழிப்பிலோரங்கனிராக்கதர்வாழிலங்கை
பாழாளாகப்படைபொருதானுக்குப்பல்லாண்டுகூறுதமே

ஆழ்வார், இந்தப் பாட்டினால் எம்பெருமானையே தஞ்சமென் றடைந்து பிறிதொருபயனை விரும்பாதிருக்கின்றவர்களாகிய அந்நய பிரயோஜனர்களை எம்பெருமானே வாழ்த்துக்கூறுவதற்கு அழைக் கிறார்.

ஆழ்— 'வாழ் ஆள்பட்டு நின்றீர் உள்வந்து' இனிமையா யிருக்கின்ற பகவத்தைங்காய்த்திற் குரிமைபுண்டவர்களா யிருப்பீர்களாகில் விரைவில்வந்து,

அந்நயப்ரயோஜனர்— (நாம் ஆழ்வாரால் அழைக்கப்பெற்றோமே என்கிற மகிழ்ச்சியால்) ஸ்வாமி! நாங்கள் செய்யத்தக்க கார் யத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்.

ஆழ்— 'மண்ணும்மணமுங்கொண்மின்'* எம்பெருமானுடைய திருமணத்திற்கு அங்குரார்ப்பணத்திற்காக மணசுமந்து கொண்டிருவதோடு அந்தத் திருமணத்திற்கு அபிமானி யாகவு மிருக்கக்கடவீர்கள். (ஆழ்வார், அந்நயப்ரயோஜனர் களை அழைத்ததின் வேறுபாடறியாத சம்சாரிகள், தங்களை அழைத்ததாகக் கருதிக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப் பொழுது அவர்களைநோக்கி),

ஆழ்— 'கூழ் ஆள்பட்டு நின்றீர்கள்' சோற்றுக்காக எவருக்காவது அடிமைகளாகி யிருக்கின்றவர்களே!

சம்சாரிகள்— ஸ்வாமி! நாங்கள் இங்குவந்து சேர்ந்தோம்.

ஆழ்— நான் உங்களையழைக்கவில்லை.

சம்— நாங்கள் தேவரீருடைய கூட்டத்தில் வந்து சேரலாகாதோ?

ஆழ்— 'எங்களுக்குமுவினில் புருதலொட்டோம்' எங்கள் கோஷ்டி யில் உங்களைப் புகவிடமாட்டோம்.

சம்— தேவரீருடைய கோஷ்டி அவ்வளவு சிறந்ததோ!

ஆழ்— அதற்கென்ன தடையுண்டு!

சம்— அதன் சிறப்பு யாது?

*இங்குச் 'செய்மின்' என்றமல் 'கொண்மின்' என்றதனால், பகவத் கைங்கர்யத்தைப் பெரியோர்கள் அபிமானித்து 'உங்களுடைய தாயிருக் கின்ற அடிமையை நீங்களே கொள்ளக்கடவீர்' என்று கொடுக்கக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற சாஸ்தார்த்தம் விளக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆம்— “ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்” ஏழுதலைமுறையளவும் எவ்வகையாலும் ஒரு சிறிதும் பழிப்புடையோமல்லோம். இன்னும் ஸர்வேசுவரன் முன்செய்துபோந்த செயலுக்காற்றாமல் இப்பொழுது மனம் நொந்து வாழ்த்துக்கூறுகின்றவர்களன்றோ யாங்கள். அஃதாவது:- “இராக்கதர்வாழ் இலங்கை” — பிறர்களை ஹிம்ஸித்துத்திரிகிற கொடிய ராக்ஷஸர்கள் வர்த்திக்கிற தேசத்திலுள்ள. ஆள்பாழாக— ராக்ஷஸர்கள் நாசமாயொழிய. ‘படைபொருதானுக்கு’ — பாணப்ரயோகஞ்செய்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு (அக்காலத்தில் வாழ்த்திச் செல்லாதருறை தீர) இப்பொழுது, ‘பல்லாண்டுகூறுதுமே’ — பல ஆண்டுகள் வாழுக. என்று வாழ்த்துக்கூறுவோம். இப்படிப்பட்ட சிறப்புடையோம்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:
ஓர் எதிருரை.

[32-பக்கம் தொடர்ச்சி.]

இனி, விதூரர், திருதராஷ்டிரனைநோக்கி உரைத்தவிஷயம் ஆராயப்படுகிறது. ஸ்ரீ விதூரர், திருதராஷ்டிரனது மனமாசு நீங்கித் தெளிவடைதற்குரிய உபாயங்களைச் சிற்சில அத்யாயங்களிற் கூறிவருகையில் ஆங்காங்குப் பரம்பொருளாகிய ஸர்வேசுவரனைச் சிறிதுசிறிது குறித்துப்பேசினார். இவ்வுரைகளைக் கேட்டுவந்த திருதராஷ்டிரன் ‘பரமாத்மாவை யறிந்தவன் துன்பத்தைக் கடந்து நிற்கிறான்’ என்று சுருதிகூறியவாறு ‘பரமாத்மாவை யறிந்தாலன் நித் துன்பமுதலியவற்றைத் துடைத்தல் இயலாது’ என்று சுருதி விதூரரை நோக்கி,

*இங்கு ‘ஏழாட்கால்’ என்றது இருபத்தொருதலை முறைக்கும் உபலக்ஷணமாய் நின்றது.

“ஊநாகம் யதிகெ கிஹிஸ வாவர் விஷ்ணு விஷ்ணுதெ
தநெ ஸ்ரீஸுக்ருஷ்ணெ ஸ்ரீஹி விசித்ராணி ஹி பாஷ்டெஸ”

“அங்கத்தம் யதிதே கிஞ்சித் வாசா விதூர வித்யதே
தந்மே சுக்ருஷ்ணெ ப்ருஹி விசித்ராணி ஹி பாஷ்டெஸ”

நீர் ஆச்சர்யமான விஷயங்களைப் பேசுகிறீர். இன்னும் உமது வாக்
கால் சொல்லாதிருப்ப தொன்றுண்டாயின் கேட்க விரும்புகின்ற
எனக்கு அதனைச் சொல்லவேண்டுமென்றான். விதூரர்,

“யுதராஷ்டிர சுஹாரொ வெய: வுராண: ஸநாதந:
ஸநஸுஜாத: ப்ரோவாசம்ருத்யுர் நாஸ்தீதி பாரத”

“ஸதேதமஹ்யாநு ப்ரகாஸாஸ்ய ஸவ்யாநு ஹுதயஸாஸ்யாநு
புவக்யதி ஶஹாராஜ ஸவ்ய வுஶிதோ வர:”

“த்ருதராஷ்டிர குமாரோ வை ய: புராண: ஸநாதந:
ஸநத் ஸுஜாத: ப்ரோவாசம்ருத்யுர் நாஸ்தீதி பாரத”

“ஸதே குஹ்யாந் ப்ரகாசாம்ச்ச ஸர்வாந் ஹ்ருதய ஸம்சயாந்
ப்ரவக்யதி மஹாராஜ ஸர்வபுத்திமதாம் வர:”

பரதவம்சத்திற்பிறந்த திருதராஷ்டிர! பழமைவாய்ந்தவரும், பிரம்மா
வினுடைய புத்திரரும், நித்யருமாகிய எந்த ஸநத்ஸுஜாதர் ‘இறப்
பென்பது இல்லை’ எனக்கூறினரோ அவரே ரஹஸ்யமும் வெளிப்
படையுமான உன் மனச்சம்சயங்கள் எல்லாவற்றையும் விரித்துரைப்
பர். அவர் அறிவுடையேரர் அனைவரினும் சிறந்தவர். (ஆதலால்
உனது எத்தகைய சந்தேகங்களையும் நன்றாய்ப் போக்கித்தெளியப்
போதிப்பார்) என்று கூறினார். இது கேட்ட திருதராஷ்டிரன்,

“தஶஹாஸி ஜாநாமி தக்ஷதொதெவ ஸநாதநம்

தடுவ விஷ்ணு ஸ்ரீஹி ப்ரஜாஸெஷ்வாஸி வெதவ”

“தமஹந்நாபி ஜாநாமி தத்வதோவைஸநாதநம்
தமேவ விதூர ப்ருஹி ப்ரஜ்ஞாசேஷோஸ்தி சேத்தவ”

விதூரரே! ஸநத்ஸுஜாதரால் சொல்லப்போகிற பழமையான தத்
வார்த்தத்தை யானறிகிறேனில்லை. உமக்கு அதை அறியும் அறிவு
மிகுதியுமிருக்குமாகில் அதனைச் சொல்வீராக; என்னுன். விதூரர்,

“ஸூரோயோநா வஹம் ஜாதோ நாதோந்யத் வக்துமுத்ஸஹே
கூஜாநஸ்யத் யாவூஸி: வெடி தாம் ஸாஸூத்ஸஹம்”

“சூத்ரயோ நாவஹம் ஜாதோ நாதோந்யத் வக்துமுத்ஸஹே
குமாரஸ்யது யாபுத்தி: வேததாம் சாச்வதீமஹம்”

நான் சூத்திரஜாதியிற் பிறந்தவனாகலால் வேறு சொல்லத்துணிகி
றேனில்லை. ஆனால் ஸநத்ஸுஜாதருடைய ஜ்ஞாநம் எதுவோ அதனை
நான் ஸ்திரமாக அறிகிறேன் என்றார். இங்கு விதூர் திருதராஷ்டிரா
னுக்கு முற்கூறிய அளவிலும் அதிகமாகத் தத்வத்தை உபதேசிப்
பதில் மனம் எழவில்லை. பிறருக்குத் தத்வத்தை உபதேசிப்பதில்
தமக்கு உரிமையில்லை பென்று கருதினர். இங்ஙனம் கருதினாரே
னும் இவர் மெய்ப்பொருளைக் கண்டுணர்ந்த சிறந்த ஜ்ஞாநமுடைய
வராதலால் விரும்பிக்கேட்ட திருதராஷ்டிரனுக்கு ஜ்ஞானோபதே
சஞ்செய்ய அவர் மனக்கிளர்ச்சி புண்டாகாததற்குக் காரணம்
யாதெனில்? பெரியோர்கள் சென்றவழியில் உலகம் செல்லுமாத
லால் பெரியோர்களின் மனம் சாஸ்த்ர விரோதமான கார்யத்தில்
முயற்சிக்கமாட்டாது. முயற்சிக்குமாகில், ‘எல்லாமறிந்த விதூரே
தமக்குரிமையில்லாத கார்யத்தில் பிரவேசித்துவிட்டார் நாம் செய்
வதற்கென்ன’ என்று ஜனங்கள் தீயவழியிற் சென்றுவிடுவார்கள்
ளென்ற கருத்தேயாம். இது நிற்க, மேலும் விதூர்.

“ஸூரஹீம் ஹியோநிமாவந்: ஸுகுஹயமபியோ வதேத்
நதேந கர்ஹோ தேவாநாம் தஸ்மாதேதத்ப்ரவீமீதே”

“ப்ராஹ்மீம் ஹியோநிமாவந்: ஸுகுஹயமபியோ வதேத்
நதேந கர்ஹோ தேவாநாம் தஸ்மாதேதத்ப்ரவீமீதே”

ப்ராஹ்மண ஜன்மத்தையடைந்தவன் அதிரஹஸ்யமான விஷயங்
களை வெளிப்படையாகச் சொன்னாலும் அதனால் அவன் தேவர்
களாலும் இகழப்படமாட்டான்; ஆதலால் உனக்கு இதனைச்
சொல்லுகிறேனென்றார். இதனால் ‘பிறருக்குப் பதேசிப்பதாகிய
தொழிலைச் சூத்ரஜன்மத்திற் பிறந்தபான் கைக்கொள்வதானது
நிந்தையை உண்டுபண்ணும்’ என்று விதூர் கருதினாரென்பதறிய
லாம்; மேலும் திருதராஷ்டிரன், விதூரே! அந்தப் பழமைவாய்ந்த

ஸநத்ஸுஜாதரை இந்தச் சரீரத்தோடு சந்தித்தல் எப்படி ஆகும்?
ஆதலால் இப்பொழுதே அவரை யான் நேரேதரிசித்து ஸம்பாஷணை
செய்து உய்யும்வண்ணம் நீர் அவரை இங்கே வந்தருளும்படி
செய்யவேண்டுமென்று வேண்டினான். விதூரரும் அவன் வேண்டு
கோளிற்கிணங்கி ஸநத்ஸுஜாதரை தியானஞ்செய்தார். ஸநத்ஸுஜாத
ரும் அங்கு எழுந்தருளினார். விதூர், ஸநத்ஸுஜாதரை விதிப்படி
உபசரித்து வழிபாடுசெய்து ஸ்வர்மி! திருதராஷ்டிரனுடைய
மனத்தில் ஒரு ஸம்சயம் உண்டாயிருக்கிறது. அடியேன் அதனை
விரித்துரைத்தற்கு அர்ஹனல்லேன். தேவரீர் இந்தத் திருதராஷ்ட்
ிரனுக்கு விரித்தருளிச்செய்யவேண்டும் என்று வேண்டினார். ஸநத்
ஸுஜாதரும் அங்ஙனமே அருளிச்செய்தார்; என்பது விதூருக்
கும் திருதராஷ்டிரனுக்கும் நிகழ்ந்த வரலாறாகும்.

இங்குக் குறிப்பிடப்பெற்ற வரலாற்றை ‘விமர்சனம்’ சிறி
தேனும் ஆராமல் விதூர் தம்மைச் சூத்ரனென்று குறிப்பித்
தது, ஆழ்வார் தம்மை ‘நீசனேன்’ என்றுரைத்தது போலாகும்
என்றது; சிறிதேனும் பொருந்துமோ? ‘விமர்சனம்’ உரைத்தபடி
விதூர் தம்மை ரைச்சியாநுஸந்தானமாகச் சொல்லிக்கொண்டா
ரென்றாலும் பின்பு திருதராஷ்டிரனுக்குத் தாமையன்றோ உபதேசித்
தருக்கவேண்டும். ஸநத்ஸுஜாதரை அழைத்து உபதேசிப்பித்தது
கூடாதன்றோ! இது நிற்க, இங்கு விதூர், உபதேஷ்டாவாகவும்,
(உபதேசிப்பவனாகவும்) திருதராஷ்டிரன் உபதேசியனாகவும் (உப
தேசம் பெறுமவனாகவும்) ஆகிறார்கள். இந்நிலையில் உபதேசியனை
நோக்கி உபதேஷ்டாவானவன் தன்னை இழித்துக்கூறிக்கொள்வது
எங்கேனும் உண்டோ? இவ்விடத்தில் விதூர், தமது பிறப்பின்
இயல்புரைத்தாரென்று சொன்னாலன்றி வேறு எவ்வகையாலும்
பொருளியையுமாறெங்ஙனம்? ‘ஈசுவான்ஸந்திதியில் தன்னுடைய
நீசத்வத்தை அநுஸந்திக்கையும்’ என்ற முறைபற்றியன்றோ ஆழ்
வார் அங்கு ஸர்வேசுவரனை நோக்கி ‘நீசனேன்’ என்று தம்மை
இழித்துரைத்தார். சூர்யகிரணங்கட்கு முன் பின்மினிப்புக்களின்
ஒளிபோலே ஸர்வேசுவரனுடைய ஸந்திதியில் மற்றோர்களுடைய
புகழ் இல்லை என்றன்றோ சொல்லும்படியிருக்கும். இத்தகைய பக

வந் ஸந்நிதியில் 'நீசனேன்' என்ற சொல்லினும் ஓர் தாழ்ந்த சொல்
விருக்குமாகில் அதைச் சொல்லிக்கொள்வதும் அழகுடைத்தாமன்
றே! இங்கு, விதுரர் திருதராஷ்டிரனை நோக்கிக் கூறியதற்கும்,
ஆழ்வார் ஈசுவரனை நோக்கி யுரைத்ததற்கும் வேறுபாடு மிகுதியு
முண்டு. இரண்டையும் ஒருதன்மையதாகக் கருதலாகாது. நைச்சி
யாறு ஸந்தானம், தன்னின்னுயர்ந்தாரைக் கண்டவிடத்து நீ கழ்வ
தாரும். தன்னையொத்தவரிடத்திலும், தன்னின் தாழ்ந்தவரிடத்தி
லும் அது உண்டாவதில்லை. இங்குத் திருதராஷ்டிரன் விதுரரிடத்
தில் சில உபதேசங்களைக்கேட்டு 'அவர் ஸநத்ஸுஜாதருக்கொப்பான
ஜ்ஞாந விசேஷமுடையவராவர்' என்று கருதினானாலும், விதுரர்,
திருதராஷ்டிரனை நோக்கி உபதேசித்தாராதலாலும் திருதராஷ்டிர
நனைக் காட்டிலும் விதுரர் சிறந்தவராவார். ஆகவே விதுரர், திருத
ராஷ்டிரனை நோக்கி நைச்சிபாறுஸந்தானம் செய்துகொண்டாரென்
பது சிறிதும் பொருந்தாததமென்றறியக்கடவது.

'விமர்சனம்', (14, 15-ம் பக்கங்களில்) "ப்ராஹ்மணரைத் தவிர
மற்றையோர் உபதேசித்தல்கூடாது என்பது கருத்தாயின் தர்
மத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு அவதாரஞ் செய்தருளிய ஸ்ரீ
கண்ணபிரான், அர்ஜுனனுக்கு ஜ்ஞாநோபதேசஞ்செய்து கீதா
சார்யனென்ற பெயரை ஏற்றிருப்பானோ? ஒன்று, உபதேசஞ் செய்
யாதிருப்பான்; உபதேசஞ்செய்யஎண்ணினானாயின் ப்ராஹ்மணனாகப்
பிறந்திருப்பானன்றோ! கண்ணன் உலகதர்மத்தைக் கெடுக்கப்பிறந்த
வன்' என்று ஒருவேளை வியாசகரவர்கள் சொல்லிவிடுவார்கள்
போலும்." என்றுரைக்கிறது,

சாஸ்திரம், 'இதைச்செய்த' 'இதைச் செய்யாதொழிக' என்று
ஆத்மாக்களை நோக்கியே விதிவிலக்குகளைக் கூறுகிறது. ஆதலால்
சாஸ்திரத்திற்கு விஷயம் ஆத்மாக்களாம். ஈசுவரன் முற்றறிவின
னாதலாலும், அசேதனம் அறிவற்றதாகையாலும் இந்த இரண்டு
வஸ்துக்களும் சாஸ்திரத்திற்கு விஷயமில்லை. ஆதலால் சாஸ்திரவசி
யன் ஆத்மாக்களேயாம். ஈசுவரன் சாஸ்திரவசியனாகமாட்டான்.
சாஸ்திரம், ஈசுவரனுடைய ஆஜ்ஞாருபமாய் (கட்டளைவடிவாய்)
இருப்பதால் அவனை இது கட்டளையிடாது. ஆதலால் ஸர்வேசு

வரன் அவதரித்துச் செய்த செயலெல்லாம் சாஸ்திரத்திற்குப்
பொருத்தமாயிருக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமில்லை. அவன், வராக
ரூபியாகவும், ஹம்சரூபியாகவுமிருந்து உபதேசித்தானென்று
சொல்லப்பட்டுள்ளதே. இப்படி திரியக் (விலங்கு) ஜாதியாயிருந்து
உபதேசிக்க வேண்டுமென்று எந்த சாஸ்திரத்தில் எழுதிவைத்து
ளது? இதனாலும் அவன் செய்கை ஆராயப்படமாட்டாதென்பது
தெரியவில்லையா? தத்வதரிசியாகிய ஆழ்வாரும் ஸர்வேசுவரனுடைய
ஜகதாசாரதிலையை ஆராய்ப்புக்கு "ஒத்தவொண் பல் பொருள்களு
லப்பிலனவாய் வியவாய், வித்தகத்தாய் நிற்பிரீ யிவையென்ன விட
மங்களே" என்று அருளிச்செய்தார். ஆகவே அவனுடைய செயலை
ஆராய்வதெவ்வனம்? இதுசிற்க, கண்ணபிரானிடத்தில், பொய், களவு,
காமம் என்ற இம்முன்றும் நிறைந்துகிடந்தன; ஆதலால் இவன்
தொழுத்தக்கவனாகானென்று சொல்லிவிடலாமா? பெரியாரும், "மத்
துறுகடை வெண்ணெய்களவினி லுரவிடையாப்புண்டு, எத்திறமுரவி
னோடினைந்திருந் தேங்கியவெளிவே" என்று கண்ணன் வெண்
னெய்களவுண்டு உரலிற்கட்டுண்டசெயலை நினைந்துரைந்து சோக
முற்றிருந்தாரென்பது பிரஸித்தியன்றோ! இதனால், ஸர்வேசுவரன்
எச்செயலைச் செய்தாலும் போற்றத்தக்கவனாகவே விளங்குவான்
என்பது பெறப்படும். 'ராமாநுஜஸித்தாந்தப்ரகாசிகை' ப்ராஹ்மண
ரல்லாதாரும் ஜ்ஞாநோபதேசஞ் செய்யலாகாதென்று மறுத்துரைக்க
வில்லை யென்பது முன்னரே சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமிருக்க
'விமர்சனம்' கண்ணன் கீதாசார்யனென்ற பெயரை ஏற்றுக்கொண்டு
ஜ்ஞாநோபதேசஞ் செய்யலாமா? என்று கேட்கிறகேள்வி சிறிதும்
பொருந்தாதாம். 'விமர்சனம்' கருதியபடிவைத்துக்கொண்டாலும்,
கீதாசார்யனை இங்கு எடுத்துக்காட்டியது தக்கதன்றாமென்பதை
மேற்கூறியவாற்றால் அறியலாம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

'விமர்சனம்' (15, 16-ம் பக்கங்களில்) "வியாசகரவர்கள் எப்படிப்
பட்ட ஜ்ஞாநாதிகளும் லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக வர்ணசிரம தர்
மங்களை அதிக்ரமித்தார்களில்லை' என்றார்கள். ஆயின் மதுரகவிகள்
ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் இவர்கள் தங்களினும் அறத்தாழ்ந்த வகுப்
பினராகிய ஆழ்வாருக்கு சிஷ்யர்களாதல்கூடுமோ? இவர்கள் ஜ்ஞா

நாதிகாஷ்னர் என்பாரோ? இச்செயல் வர்ணாசிரம தர்மத்தை அதிக்ரமித்ததாகாதோ? மாறனோர் நம்பிக்குப் பெரியநம்பிகள் செய்தருவியவைகளெல்லாம் வர்ணாசிரமதர்மங்கட்கு உட்பட்டனவேயாம் போலும், பட்டர், பின்னையுறங்காவில்விதாஸருக்குப் பிரமமேதஸம்ஸ்காரம் செய்தருவியதும், நல்லான் ஆற்றில்மிதந்துவந்த பிணத்துக்குப் புத்ரக்ருத்பம் செய்ததும், நம்பின்னோ பகவத் ப்ராஸாதத்தைப் பின்னையேறுதிருவுடையார்தாஸர் கையினால் ஸ்பரிசிக்கச்செய்து பாவனமாக அமுதுசெய்தருவியதும், கிவிஸ் திருவிதிப்பின்னோ பட்டர், பின்னோவானமாமலைதாஸர் பொன்னடிசாத்தியபோதே பரிஸுத்தம் ஆயிற்றென்று நவீனக்ருஹப்ரவேசம் செய்ததும் வர்ணாசிரம தர்மங்களுக்கு உட்பட்டவையே என்று சாதிப்பார்களோ!” என்றுரைக்கிறது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

‘ராமா நுஜஸித்தாந்தப்ராசாசிகை’ ‘எப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநாதிகரும் லோக ஸங்க்ரஹார்த்தமாக வர்ணாசிரம தர்மங்களை அதிக்ரமித்தார்களில்லை’ என்றுரைக்கதற்கு மறுப்பாக ‘விமர்சனம்’ மதூரகவிகள் முதலானவர்கள் வர்ணாசிரம தர்மங்களைக் கடந்திருக்கின்றார்கள் என்று எடுத்துக்காட்டியது சிறிதும் பொருந்தாதாம். இங்கு, மதூரகவிகள் முதலானவர்களால் ஜ்ஞாநாதிகர்களென்று பாராட்டப்பட்டவர்கள் ஆழ்வார் முதலானவர்களாம். இவர்கள் தங்கள் வர்ணதர்மத்திற்கு விரோதமாக, ப்ராஹ்மணோத்தமர்களை நோக்கி ‘எங்கட்கு ஈசுவர சிஷ்யஜ்ஞாநம் அதிகரித்திருக்கின்றதினால் நீங்கள் எங்களை வழிபடக்கூடவீர்கள்; என்று சொன்னாலன்றோ வர்ணாசிரம தர்மத்தை அதிக்ரமித்தார்களென்று ஒட்டக்கொள்ளலாகும். இது நிற்க, மதூரகவி ராதமுனிகள் முதலானார்கள் தங்கள் வர்ண தர்மத்திற்கு விரோதமாக அவர் வர்ணத்தவரை வழிபட்டு உபசரித்ததெல்லாம் வர்ணதர்மத்திற்கு விரோதன்றோ என்றனில்; மதூரகவிகள் முதலானார்கள் பரம வைதிகமார்க்கத்தை அவலம்பித்தவர்களாதலால் “பஞ்சலோகவோ முகலாற்றுப் பஸதுப்பேதி மார்கள், இழிகுலத்தவர்களுளும் எம்மடியார்களாகில், தொழுமின்.” என்ற விதியை மேற்கொண்டு ஜ்ஞாநாதிகரிடத்திலுள்ள குல முதலியவற்றைக் கண்ணைக்காமல், ஜ்ஞாநமென்

றையேகருதி வழிபாடுமுதலியவற்றைச் செய்தார்களாதலால் விரோதமாகாதென்க. இங்கு ‘விமர்சனம்’ எடுத்துக்காட்டிய உதாரணமெல்லாவற்றாலும் போந்தபொருள்வது:- ஜ்ஞாநாதிகர் உயர்ந்தோராலும் போற்றப்படுவார்கள் என்பதேயாம். இன்னும் இங்கு வழிபடப்பட்டவராகிய ஆழ்வார் முதலானார்கள் சாஸ்த்ர விரோதமாகத் தங்களுடைய ஜ்ஞாநத்தின் சிறப்பெடுத்துரைத்து ‘எங்களை வழிபடக்கூடவீர்கள்’ என்றுரைக்காததினால் இவர்கள் பகவதாஜ்ஞாநைகங்கர்யநிஷ்டராய் விளங்கினார்கள். வழிபாடு செய்தவராகிய மதூரகவிகள் முதலானவர்கள் ஜ்ஞாநாதிகர்களைக் குலதெய்வமாகப் பாராட்டிச் சென்றார்களாதலால் பரமவைதிகநிஷ்டராய் விளங்கினார்கள். ஆக இருதிறத்தார்களிடத்திலும் இரண்டு தர்மங்கள் வெளியாகின்றன. ‘விமர்சனம்’ இவற்றை ஆராயாமல் மதூரகவி, நாதமுனிகள் முதலானார்கள் வர்ணாசிரம தர்மத்தை அதிக்ரமித்தார்களென்றெடுத்துரைத்தது வியப்பே!

இன்னும், ‘விமர்சனம்’ பரமவைதிக நிஷ்டரால் அறுஷ்டிக்கப்பட்ட அறுஷ்டாநமுறைகளைப் பொதுவிதிகளாகக்கொண்டு எடுத்துரைப்பதெல்லாம் பொருத்தமற்றனவாம்; என்பதற்குச் சில திருஷ்டாந்தம் எடுத்து விளக்கலாகும். அவை வருமாறு:- சபரி.சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு (ஸ்ரீராமனுக்கு) எச்சில் கனி விருந்தளித்தாளென்று எல்லோரும் எச்சில்செய்தே திருவாராதனைசெய்யலாமா? த்ரௌபதி ஐந்துபேர்களைக் கணவர்களாகக் கொண்டாளென்று எல்லா ஸ்திரீகளும் பலபேர்களைக் கணவர்களாகக் கொள்ளலாமா? ஜகதாசார்யராகிய உடையவர் ஆசார்ய நியமனத்தை அதிக்ரமித்தாரென்று எல்லோரும் ஆசார்ய நியமனத்தை அநாதரித்துவிடலாமா? உடையவர் முதலிகளுடன் எழுந்தருளுகிற காலத்தில் பெரியநம்பிகள் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தாராதலால் ஆசார்ய லக்ஷணம் சிஷ்யனைத் தண்டன் ஸமர்ப்பிப்பதாமென்று சொல்லிவிடலாமா? வடுகநம்பி, தமது ஆசார்யன் திருவடிநிலையைத் திருவாராதனைப் பெருமானுடன் சேர்த்து எழுந்தருள்பண்ணினாரென்று எல்லோரும் அங்ஙனமே செய்யலாமா? இவை யெல்லாம் அத்யந்த பக்தி நிஷ்டரின் நிலைகளல்லவா! இவை சாஸ்த்ர விரோதமாகக் காணப்பட்டாலும் ஆர

யப்படமாட்டா என்பது விதியன்றோ! இன்னும் இங்குரைத்தவை யெல்லாம் அந்தரங்கமாக அதுஸந்திக்கத்தக்கன என்ற கருத்து பற்றியே பெரியோர்கள் இவற்றை வெளியிடுகின்ற க்ரந்தங்களுக்கு 'ரஹஸ்யக்ரந்தங்கள்' என்று பெயர்கூட்டிச் சென்றார்கள். இதனாலும், இவற்றிலுரைக்கின்ற விஷயங்களைப் பொதுவிதிகளாகக் கொண்டு வழங்கிடலாகாதென்பது தோற்றவில்லையா?

'விமர்சனம்' (16-ம் பக்கத்தில்) "எம்பெருமானார் திருக்கச்சி நம்பிகளை ஆசிரயிக்காமல் பெரிய நம்பியை ஆசிரயித்ததனால் வர் ணாசிரமதர்மம் கடத்தலாகாது என்பது ஸுஸ்பஷ்டம் என்றார்கள். இதற்கு நாம் மேற்காட்டியவைகளே போதுமானவையாகும். ஆயினும் இவ்விருத்தாந்தத்தையும் ஆராய்வோம்" என்று பேசுகிறது.

'ராமாநுஜஸித்தாந்தப்ரகாசிகை' விதூரர் விருத்தாந்தம் உரைத் துச் சென்றபின் அவ்விருத்தாந்தத்தால் போந்தபொருள் இன்ன தென விளக்குதற்காக எப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானாதிகர்களும் லோக ஸங்க்ரஹார்த்தமாக தங்கள் தங்களுடைய வர்ணாசிரம தர்மங்களை அதிக்ரமித்தார்களில்லை என்பது ஸுஸ்பஷ்டம்' என்றுரைத்து முடித்தது. அதன்பிறகு "ஆழ்வார்கட்குப்பின்பு இதுவரையிலுள்ள ஆசார்ய-பரம்பரையில் பிராஹ்மணரைத்தவிர மற்றவருணத்தவர் கள் ஆசார்யபதத்தை அவலம்பித்தார்களில்லை. நேரில் தேப்பெரு மாளுடன் ஸல்லாபம் பண்ணிக்கொண்டுவந்த திருக்கச்சிநம்பியை விட்டு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பெரியநம்பியை ஆசிரயித்தபடியாலும் அந்த அர்த்தம் ஸுஸ்பஷ்டம் என்று கூறியது. இந்தவாக்யம் பிராஹ் மணரல்லாதார்கள் ஆசார்ய பதவியை வகிக்கவில்லை யென்பதற்கு திருக்கச்சி நம்பியைத் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்து விளக்கியது. 'விமர் சனம்' இவ்வேறுபாடு அறியமாட்டாது வர்ணாசிரம தர்மங்களைக் கடக்கலாகா தென்பதற்குத் திருக்கச்சிநம்பியைத் திருஷ்டாந்த மாக எடுத்துக்காட்டியதாகக் கருதுகிறது. இதுவும், விமர்சனத் தின் விஸ்மிருதியாம். இது நிற்க, மேலே ராமாநுஜஸித்தாந்தப்ரகா சிகையில் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயங்களை மாறுபடக்கருதி 'விமர் சனம்' விரிவாய் எடுத்துப்பேசுவதெல்லாம் ஈண்டு எடுத்துரைப்பது வீண்பணியாமெனவிடுக்கலாயின. இனி, திருக்கச்சிநம்பி விஷயமாக

'ராமாநுஜஸித்தாந்தப்ரகாசிகை' யிற்கண்ட வாக்யத்தின் பொரு ளுரைக்கப்படும். அதுவருமாறு:- 'நேரில் தேவப்பெருமானுடன் ஸல் லாபம் செய்துகொண்டுவந்த' என்றது தேப்பெருமாள் திருக்கச்சி நம்பிகளின் ஜ்ஞான வைராக்யத்தைக்கண்டு தம் அர்ச்சையின் நிலை யைக்குலைத்து, சிற்க அவருடன் வார்த்தை பேசுதல்முதலிய ஸல்லா பம்செய்துகொண்டுவந்த என்றவாறு. 'திருக்கச்சிநம்பியை' என்ற தனால் தேப்பெருமானால் பாராட்டப்பட்ட பெருமைவாய்க்கப் பெற்றவரென்றறியக்கிடக்கிறது. 'விட்டு' என்றது உடையவர், 'இவரே நமக்கு பரமாசார்யராகக்கூடவர்' என்று வந்தடைந்த காலத் தில் திருக்கச்சிநம்பிகள் 'நாம் ஆசார்யபதவியை வகிப்பது முறை யாகாது' என்று கருதி உடையவரைநோக்கி, ஆத்மகுணத்திற்குச் சேர்ந்திருந்துள்ள பரமவைதிக நிஷ்டையையுடையவராய்ச் செய்ய நினைத்தீர் ஆகிலும், வர்ணாசிரம தர்மத்திற்குத்த லெளகிகமர்யர தைக்குப் போந்திராது என்று விலக்கியருள்' அதனால் உடையவர் அவரைவிட்டு என்றவாறு. 'பெரியநம்பியை ஆசிரயித்தபடியாலும்' என்றது. ஆசார்யபதவியை வகித்தற்குரிய பிராஹ்மணத்தமரான பெரியநம்பியை அடைந்தபடியாலும் என்றவாறு. 'அந்த அர்த்தம்' என்றது, பிராஹ்மணரல்லாதார்கள் ஆசார்யபதவியை வகிக்கலாகாது என்றவிஷயம் என்றவாறு. 'ஸுஸ்பஷ்டம்' என்றது, இந்த விருத் தாந்தத்தால் தெளிவாக அறியத்தக்கதாம் என்பதுரை நின்றது.

'விமர்சனம்' (18-ம் பக்கத்தில், "அவரவர்களுடைய பஞ் சஸம்ஸ்கார பூர்வகமாகமந்த்ரோபதேசம் செய்யலாகாது. ஆழ்வா ரும் லோகஸங்க்ரஹத்தின் பொருட்டு அவ்வாறானமாய்ச் செய்ய வில்லை என்றார்கள். ஆனால் விசேஷஜ்ஞாந்தங்களை உபதேசிக்கலா மென்று இவ்விடத்தில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது, அவர் கள் முன்னர்க்குறியதற்கு விரோதமே" என்று கூறுகிறது.

இங்கு 'விமர்சனம்' தான் முன்னுரைத்தவற்றை மறுபடியும் கூறுகிறது. இங்ஙனம் கூறியதுகூறப் பொழுதுபோக்குவதும் ஓர் அழகெனக்கருதியதுபோலும்.

'விமர்சனம்' (18, 19-ம் பக்கங்களில்) எந்த ஜாதியினரேனும் வைஷ்ணவரதுஷ்டானம் உடையவரின், அவர் பண்டைக்குலம்

கழிப்பெற்றுத் தொண்டக்குலத்தினராகின்றார்' என்றுரைத்து இதற்குப் பல்பரமானங்களும் எடுத்துக்காட்டியது.

'ராமாதுஜஸித்தாந்தப்ரகாசிகை' பண்டைநீங்கப்பெற்ற பரம பாகவதர்களாய் விளங்குகின்றவர்களை நிக் தை செய்துரைத்த துண்டா? இல்லையே. இங்ஙனமிருக்க இதைக்குறித்து 'விமர்சனம்' பேசுவதெல்லாம் வெற்றுரைகளாமென்றே இங்கு ஒழிக்கப்பட்டன. இத்துணையு முரைத்தவாற்றால் 'விமர்சனம்' உரைத்தவற்றிற்கெல் லாம் தக்கசமாதானம் சொல்லப்பட்டன; என்பதை அறிஞர்களறி வர்களாக.

ப. அ.

முற்றிற்று.

மநீ:

மதங்கன்.

.....

ஸ்ரீவேசுவரனுடைய கட்டளைவடிவாய் விளங்குகின்ற சாஸ்த் ரங்கள், வர்ண பேதங்களையும், ஆர்ம பேதங்களையும், அவற்றிற் குரிய ஒழுக்கங்களையும் விடுத்துரைத்தன. அவற்றுள் கூத்திரி யன், வைசியன், சூத்ரன் என்ற மூவரும் பிராம்மணத்தன்மையை அடையவேண்டுமானால் யாதுசெய்யவேண்டுமென்று தர்மபுத்ரர் பிஷ்மாசார்யரைக் கேட்டார். பிஷ்மர், உதிஷ்டி! கூத்திரியர் முதலிய மூவரும் தவமுதலிய நல்லதொழிலைப் புரிவரேனும் பிராம் மணத்தன்மையடைவது மாத்ரம் அரிதாகும். அது, அவ்வளவு சிறப்புடையது. இன்னும் அது, அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த ஸ்க்ருதபலத்தால் அடையத்தக்கது. இவ் விஷயத்தைக் குறித் துப் பழமையான மதங்கன் வரலாற்றைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

ஒரு பிராஹ்மணனுக்குப் பிராம்மண ஸ்திரீயிடம் நல்லகுணம் நிரம்பப் பெற்றவனாகிய மதங்கனென்ற புதல்வன் பிறந்தான். ஒரு

நாள் பிராம்மணன் மதங்கனை நோக்கி பிள்ளாய்! இதோ கழுதைகள் பூட்டப் பெற்றிருக்கின்ற தேரின்மீதேறிச் சென்று யாகத்திற்குரிய வஸ்துக்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு வரக்கடவாய் என்றான். மதங் கன் தன் தந்தையின் சொல்லை மேற்கொண்டு தேரின்மீதேறிச் செல்லுகையில் தேரில் பூட்டப்பெற்றுள்ள குட்டிக்கழுதையை அதன் தாயின் முன்னிலையில் பலமுறை சாட்டையினால் மூக்கில் அடித்தான். இதைக்கண்ட தாய்க்கழுதை மிகவும் பரிதாபங் கொண்டு மைந்தனை! கவலைப்படாதே. இவன் பிராம்மணனில்லை. சண்டாளன். இவனது செய்கையே இவனுடைய பிறப்பை நிச் சயப்படுத்துகிறதல்லவா! இவன் பிராம்மணனா யிருப்பானாகில் இவ் வளவு கொடிய செயலைச் செய்யமாட்டான். பிராம்மணன் எல்லோ ருக்கும் நன்மையைக் கற்பிக்கும் ஆசார்யனாயிருந்து தானும் எல் லோரிடத்திலும் அருளுடையவனாயிருப்பான்; என்று சொல்லியது.

இதைக்கேட்ட மதங்கன் விரைவாகத் தேரைவிட்டிறங்கி, அந்தக் கழுதையை நோக்கி என் தாயார் யாரால் கெடுக்கப்பட்டான், என்னைச் சண்டாளனென்று எப்படி அறிகின்றாய்? என்னுடைய பிராம்மணத்தன்மை யாரால் கெடுக்கப்பட்டது? இவற்றையெல்லாம் உண்மையாகவும் தெளிவாகவும் சொல்வாய் என்று கேட்டான். கழுதை, மதங்கனை நோக்கி நீ கள்ளுண்டு மயங்கின பிராம்மண ஸ்திரீயிடம் நாவிதனுக்குப் பிறந்தாய். ஆதலால் உனக்குப் பிராம் மணத்தன்மை நீங்கப்பெற்றுச் சண்டாளனாயிருக்கின்றாய் என்றது. இதுகேட்ட மதங்கன் கவலையுற்றுத் தான் உத்தேசித்துவந்த கார் யத்தைச் சிறிதும் கவனிக்காமல் தன் தந்தை இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தான். இவன் தந்தை பிள்ளாய்! யாக கார்யத்திற்காகச் சென்ற நீ வானாவந்து சேர்ந்தனையே; இங்ஙனம் வந்து சேர்வதற் குக் காரணம் யாது? என்ன இடையூறு வந்தது? என்று வினா வினான். தந்தையே? சண்டாளஜாதியிற் பிறந்த எனக்கு எப்படிச் சுகமுண்டாகும்? மிருகஜாதியிற் பிறந்த இந்தக் கழுதை என்னை நோக்கி 'நீ பிராம்மண ஸ்திரீயிடம் ஒரு சண்டாளனுக்குப் பிறந் தாய்' என்று தெரிவிக்கிறது. ஆதலால் என்னுடைய சண்டாளத் தன்மையை ஒழித்துக்கொள்ளப் பெரிய தவஞ்செய்யப் போகிறே னென்று சொல்லிப் புறப்பட்டான்.

பின்னர், பெரிய காட்டிற்சென்று தவஞ்செய்தான். இவனுடைய தவாக்கினியானது, தேவர்களையும் வருத்தியது. தேவேந்திரன், இவனுடைய தபசிற்ரு இரக்கங்கொண்டு பிரத்யக்ஷமாகி மதங்கா! மனிதற்குரிய சுகங்களையெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு நீ எதற்காக இந்தகைய தபசைச் செய்கின்றாய்? நீ விரும்பியதைத் தாமதமின்றியில் கேட்பாயாக; என்றான். அதற்கு மதங்கன், 'நான் பிராம்மணனாக விரும்பித் தவஞ்செய்தேன்! ஆகலால் அவ்வரத்தை அளித்தருள்க; என்று கேட்டான். மதங்கா! நீ கேட்கின்ற வரம் உனக்குத் தகாது; நீ மதிக்கெட்டு இவ்வாறு கேட்கின்றாய்; ஆத்மசுத்தியில்லாதவர்கள் பிராம்மண்யத்தைப் பெறுவதென்கனம்? நீ சண்டாளனாயிருந்து, எவ்வகையாலும் சிறந்ததென்று யாவராலுங்கருதப்படுகிற பிராம்மண்யத்தை வேண்டிவைபேல் விரைவில் கெட்டு விடுவாய்; என்றான்.

இதுகேட்ட மதங்கன் மேலும் தவஞ்செய்வதில் மன உறுதி கொண்டு நியமந்தவறாமல் ஒற்றைக்காலால் அசையாமல் நின்று நூறுவருஷகாலம் தவஞ்செய்தான். இந்திரன் மறுமுறை இவனிடம் வந்து மதங்கா! நீ எவ்வகையாலும் இப்பொழுதே பிராம்மண்யத்தை யடையமாட்டாய்; வீணான கார்யத்தில் பிரவேசித்தின்றனையே; சண்டாளனானவன் அதே ஜன்மம் பலவெடுத்துப் பின் அதனினுமுயர்ந்த சூத்ராஜன்ம மெடுக்கிறான். அதுபோல சூத்ரனும், வைசியனும், கூத்திரியனும், அவ்வப் பிறப்பில் பல பிறவிகளெடுத்துப் பின் பிராம்மணஜன்மமடைகிறான். இந்தப் பிராம்மண ஜன்மம் பலவெடுத்த பின்பு உத்தம பிராம்மணனாகப் பிறக்கிறான். உத்தமனல்லாத பிராம்மணனிடத்தில் துயரமும், மகிழ்ச்சியும், விருப்பும், வெறுப்பும், கர்வமும் அதிகப்பேச்சும் உண்டாகின்றன. இந்தப் பகைகளை வெல்வானாயின் அப்பொழுது அவன் நற்கதியடைவான். மேற்கூறப்பட்ட பகைகள் அவனை வெல்லுமாயின் அவன் பழுத்த பனங்கனிபோல விழுவான். மதங்கா! இவற்றையெல்லாம் நன்றாய் அறிந்துகொண்டு நீ வேறு எந்த வரத்தையாவது கேட்பாயாக; என்று சொன்னான்.

இதுகேட்ட மதங்கன் தான்கொண்ட கொள்கையை எவ்வாறு விவரித்துவிடவேண்டுமென்ற மனவுறுதி கொண்டு மறுபடியும் நியமந்தவறாமல் ஆயிர வருஷகாலம் ஒற்றைக்காலால் நின்று

தவஞ்செய்தான். முன்போல அங்கு இந்திரன் வந்துசேர்ந்தான். அப்பொழுது மதங்கன் இந்திரனை நோக்கி 'நான் ஆயிர வருஷகாலமாக கீம்புலன்களையு மடக்கி ஒற்றைக்காலால் நின்றேன். அப்படியிருக்க நான் பிராம்மணத்வத்தை ஏன் அடையக்கூடாது? என்று கேட்டான். இந்திரன், சண்டாளஜன்மத்திற் பிறந்தவனுக்கு எவ்வகையாலும் பிராம்மணத்வம் வரமாட்டாது நீ வேறு எந்த வரமாவது கேட்பாய் உன்னுடைய பிரயாசைகளெல்லாம் வீணாகமாட்டா என்று சொன்னான். மதங்கன் மிகவும் மனத்துயரடைந்து கையைக் குச்சி சென்று நூறு வருஷகாலம் கால் கட்டை விரலால் நின்று தவஞ்செய்தான். அவன் அன்னாகாரமின்றி அருந்தவஞ் செய்தானாலால் அவன் சரீரம் எலும்பும், நரம்பும், தோலுமாகவே இருந்தது. இந் நிலைமையில் இந்திரன் வந்து அவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு மதங்கா! நீ இந்த ஜன்மத்தில் பிராமணனாவது விரோதமாகக் காணப்படுகிறது. பிராமணத்வம் அடைவது மிகவும் கஷ்டமன்றோ! பிராம்மணனைப் பூஜிப்பவன் சுகமடைவான். எல்லோருடைய யோகக்ஷேமங்களெல்லாம் பிராம்மணனிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிராம்மணன் திருப்தியடைவானாகில் பித்தருக்களும், தேவர்களும் திருப்தியடைவார்கள். பிராம்மணன் நினைத்தவற்றை அப்படியே செய்து தலைக்கட்டவல்லவன். மற்றவர்கள் அங்கனஞ் செய்யமுடியாது. ஆகலால் நீ வேறு வரங்கேட்பாய் என்று சொன்னான்.

மதங்கன், இந்திரனை நோக்கி துன்பத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட என்னை மேன்மேலும் துன்பப்படுத்துகிறாய். சண்டாளனாய் இருந்தவினாலுண்டாதும் இழிவு என்னை மிகவும் வருத்துகின்றது. நீ நினைத்தால் எதுதான் செய்யமுடியாது? ஆகையால் எப்படியாவது எனக்குப் ப்ராஹ்மணத்தன்மை அளித்து என்னைக் காப்பாற்றியருளல் வேண்டும்; என்று மறுபடியும் ப்ரார்த்தித்தான்.

அதற்கு இந்திரன், ஹே மதங்க! ப்ராஹ்மணனாக வேண்டுமென்று நீ விரும்புவது தகுதியுடையதன்று. உலகத்திலுள்ள நான்குவகைப்பட்ட வர்ணங்களிலும் ப்ராஹ்மணஜன்மம் பெறுதற்கரியதொன்று. அவ்வாறு பெறுதற்கரிய செல்வமாகிய அதிசுசிலர் பெற்றுவைத்தும் அதற்குத்தக்க ஒழுக்கமுடையவர்களாய் இருப்பதில்லை. அவ்வாறு ப்ராஹ்மணத்தன்மையை அலக்யம்

ப. அ.

ஸ்ரீ:

—•••••

8

என்றிருப்பதால் விதிசூடுமோவென்னில் 'ஸாஸ்வாஹுஜீத'
'ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத' என்கிறவிடத்தில் ஸ்நாநமும், போஜநமும் ப்ராப்
தமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்நானோத்தரகாலீநத்வத்தில் எப்படி
விதிக்கு தாத்பர்யமோ அப்படியே த்யாகோத்தரகாலீநத்வத்தில்
விதிக்கு தாத்பர்யம். அதாவது ஸர்வேசுவரனை யுபாயமாக வரிக்
கும்போது உபாயாந்தரங்களை விட்டே வரிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

அப்படியன்றிக் கே, சுருதிதேவஸுவம் லோக ரிஜேஷ்வர
மஜிஸுரோ மஹாபிராணம்' 'அநித்யமசுகம் லோகமிமம் ப்ரா
ப்யபஜஸ்வமாம் புக்த்வா சாந்த்ராயணம்' என்கிறவிடத்திற் போலே
அசக்தியாலே த்யாகம் ஏற்படுமானால் என்று சொல்லலாமோ வென்
னில். சரமசுலோகார்த்த விவரணமாயுள்ள, "விதரம் ராதரம் டா
ராநு" "பிதரம் மாதரம் தாரான்" என்கிற சுலோகத்திலும்,
"தஸூத ரோவொசு ஸுஜ்ய வொதநாம் பூகிவொதநாம்" 'தஸ்
மாத்வ முத்தவோத் ஸ்ருஜ்ய சோதநாம் ப்ரதிசோதநாம்' என்கிற
சுலோகத்திலும், "த்யஜயேயேயேயேயே" 'த்யஜதர்ம மதர்மஞ்ச'
என்கிற சுலோகத்திலும் த்யாகத்தில் விதி ஏற்படுவதால் அப்படிச்
சொல்வது அதுபபந்தம்.

அந்த சுலோகங்களில் விதி எப்படி ஏற்படுகிறதென்னில்? 'பிதா மாதரம்' என்கிற சுலோகத்தில் 'ஸவஸ்யபுத்ராஸுஸக்யஜ்யஸவகாபாஸுஸாக்ஷராத்' 'ஸ்வஸ்யதர்மான்:சஸந்த்யஜ்யஸர்வகாமான்:சஸாக்ஷரான்' என்று பிதா முதலானவைகளுடைய தியாகத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் அவைகளுடைய தியாகத்தில் அநுவாதம் ஏற்படாததுபோல அவைகளோடே சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிற தர்மத் தியாகத்திலும் அநுவாதம் ஏற்படப் பரஸக்தியில்லை. அப்படியே 'தஸ்யூத பஹுவாஸ ஸுஜ்ய' 'தஸ்மாத்வ முத்தவோத்ஸ்ருஜ்ய' என்கிற சுலோகத்திலும், 'சோதநாம் பிரதிசோதநாம்' என்று, நிஷித்தகர்மங்களை விட்டு என்பதோடு கூட விஹிதங்களை விடவேண்டுமென்றிருப்பதாலும், 'த்யஜதர்மமதர்மஞ்ச' என்கிற சுலோகத்திலும் அப்படியே யிருப்பதாலும், அநுவாதம் என்று சொல்வது அநுபபந்நமாகையால் விதியாகவே கொள்ளவேண்டும்.

மேலும், ஹவசு பூவுத்திரொயி ஸ்பூவுத்திரிவித்தி: பூவத்தி: 'பகவத் ப்ரவ்ருத்திவிரோதி ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி: ப்ரபத்தி:' என்கிற பூர்வாசார்ய வாக்யப்படி ப்ரபத்திக்கு உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தி விருத்தையாகையால் விருத்தத்யாகத்தில் அசக்தியா ப்ராப்திசொல்லுவது அநுசிதம். அப்படி அசக்தியாலே விட்ட உபாயாந்தரங்களை சக்தி ஏற்படுங்காலத்தில் அநுஷ்டித்தால் பகவத் ப்ரவ்ருத்தி விரோதி ஸ்வப்ரவ்ருத்தி ஏற்படுவதால் அதிலுடைய நிவ்ருத்தியாகிய ப்ரபத்தியேற்படாது. ப்ருஹ்மாஸ்தரம் எப்படி வேறொன்றை ஸஹிசுமாட்டாதோ அப்படியே ஸித்தோபாய ஸ்வீகார ரூபையான ப்ரபத்தியும் வேறொன்றான உபாயாந்தரத்தை ஸஹிசுமாட்டாது. இது 'ராக்ஷஸாநாவிஸ்யுஹா' 'ராக்ஷஸாநாமவிஸ்ரும்பா' என்கிற சுலோகத்தில் வ்யக்ததம்.

திருவடியின்பேரில் இந்திரஜித்தாலே ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
ப்ருஹ்மாஸ்திரமானது ராக்ஷஸர்களுடைய சணவல்க்கல ப்ரயுக்த
மான பந்தத்தை ஸஹியாமல் நழுவிப்போனதுபோல் ப்ரபத்தியும்
உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தி யேற்பட்டால் அத்தை ஸஹியாமல் நழுவி
விடுமென்று கண்டுகொள்க. இந்தவிஷயம், 'ததேகசரண வ்ராஜ்
ஹிதஹிதரோபாய மூஹணெ விராஜ்யதே' 'ததேகசரண வ்ராஜ்
யாஹிததிதரோபாய க்ருஹணே விருத்த்யதே' என்கிற நிக்ஷேப
ரகக்ஷா வாக்யத்தாலும் தேசிகனுள்ளிச் செய்யப்பட்டது.

அங்ஙனமன்றிக்கே அர்ஜுநன் முதலானவர்கள் ஜிதேந்திரியாக்கிரேஸரர்களாய் பக்திபனுஷ்டானத்தில் சக்தர்களாயிருக்க சோகம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் துஷ்கரத்வபுத்திமாத்ர மன்று. “ஹ்ருதிராவொநவொர்வாயுஃ” “பூமிராபோநலோவாயு:” என்று ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களும் தனக்கு சரீரமென்று கண்ணனருளிச் செய்த வார்த்தையைக்கேட்டுத் தானும் சரீரபூதனாகையாலே சரீரம்போலே அத்தியந்தபரதந்த்ரான தனக்கு ஸ்வரகூடேஸ்வரந்வயம் கூடாதாகையால் ஸ்வரூபவிருத்தத்வ ஜ்ஞானமே சோகத்துக்கு முக்கியகாரணமென்று ஏற்படுகிறது. ஆதலால் அசக்த்யா ஏற்பட்ட த்யாகத்தினுடைய அநுவாதமென்று சொல்வது அது சிதம். இப்படியாக த்யாகத்தில் விதியென்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வரூபவிருத்தத்வஜ்ஞானத்தாலுண்டான ஸ்வாபாவிகாசக்தியாலுண்டான ஸர்வதர்மத்யாகத்தில் அநுவாதமென்றும், அப்படியே 'சரணம்வ்ராஜ' என்கிறவிடத்திலும், 'சுஜீத லெஸ்யஷலெஸதா' 'அம்ருதஸ்யைஷஸேது' என்றும், 'சுஜீஷம் யஜீஸநாதநம்' 'க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸனாதனம்' என்றும் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களைக்கொண்டும், கிருஷ்ணனுடைய அதிமாநுஷசேஷத்தங்களைக் கொண்டும் கிருஷ்ணனே நிரபேக்ஷாபாயமென்று அர்ஜுனனுக்கு நிச்சயமுண்டாயிருப்பதால் அநுவாதமே, 'உஜீயத ஃஜாநீஹி' 'தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுவ' 'இமமர்த்தம்ஜாநீஹி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ' என்கிறவிடங்களில்போலே இவ்விடத்திலும் 'வ்ராஜ' என்று சொல்லியிருக்கிறது. விதியில்தாத்பரியமில்லையென்று சில ஆசார்யர்களபிப்பிராயம்.

இனி, த்யாக சப்தார்த்தம் விசாரிக்கப்படுகிறது.— 'ஸர்வ தர்மாம்' என்கிற பஹுவசனம் கர்மயோக முதலான உபாய பாஹுன்யத்தைச் சொல்லுகிறது; ஸர்வசப்தம் அவைகளுடைய அங்கங்களைச் சொல்லுகிறது. ஆகவே அங்கங்களோடேகூடின உபாயங்களைவிட்டு என்று ஏற்படுகிறது.

விடுகையாவது:—உபாயத்வபுத்தியைவிட்டு என்று சில ஆசார்யர்களுடைய அபிப்பிராயம். அப்படியன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அநுஷ்டிக்காமலிருக்கை என்று சில ஆசார்யரபிப்பிராயம். அப்படிச் சொல்லும்படித்தில், 'ஸஃப்யாஹீநொ சுஸூலிநிபுத்யம் சூஜீத ஹேஜீஜீநொஹீஜீகஹகௌவி நலெஷ்ணவ' 'ஸந்த்யாஹீநொ அசுசிரித்யம் ஆஜ்ஞாச்சேதி மமத்ரோகி மத்பக்தோபி நவைஷ்ணவ' என்கிற ப்ரமாணங்களிருப்பதாலும், பூர்வாசார்யர்கள் அவ்விதர்களாய்க்கொண்டு நித்தியகர்மங்களை அநுஷ்டித்துக் கொண்டிருந்தபடியாலும், இப்போதும் அப்படியே அநுஷ்டானமிருப்பதாலும் அவைகளுக்கு விசாரதம் ஏற்படாதோவென்னில், அவைகளுக்கும் பரிஹாரம் சொல்லப்படும்.

சாணகதர்கள் புபுக்ஷுக்களும், முமுக்ஷுக்களுமாவர்.— அவர்களுள்ளும் பக்தியோக நிஷ்டர்களும், ப்ரபத்தி நிஷ்டர்களு

முண்டு. இவர்களெல்லோருக்கும் நித்ய நைமித்திக கர்மங்கள் அநுஷ்டேயங்களாயிருக்கும். புபுக்ஷுக்களுக்கு இந்த கர்மங்கள் விஹித புத்யா அநுஷ்டேயங்கள். உபாஸகர்களுக்கு உபாஸநத்துக்கு அங்கத்யா அநுஷ்டேயங்கள். இவை, 'விஹிதக்யாஹீஸூகேபூவி லஹகாரிக்ஷெநவ சுஜீஹொத்ராஜிதா தக்ஷக்யாஹீயெவ த ஃஸூபுநாக்' 'விகிதத்வாச்சாஸ்ரம கர்மாபி ஸஹகாரித்வேநச அக்நி ஹோத்ராதிதா தத்கார்யாயைவ தத்தர்ஸநாத்' என்கிற ஸூத்ரங்களில் வ்யக்தம். உபாஸகர்களுக்கு விஹிதத்வாகாரம் த்யாஜ்யம். இந்த விஷயம், யோகதெசையில் ஏற்படுகிற நித்யகர்ம லோபத்தால், 'ஸஃப்யாஹீநொ சுஸூலிநிபுத்யம்' 'ஸந்த்யாஹீநொ அஸுசிரித்யம்' என்கிறபடி கர்மானர்ஹதை யேற்படாமையால் அங்கியான உபாஸநத்துக்கு அங்கமாகவே அநுஷ்டிக்கவேண்டியது என்பது வித்தம். அப்படியே ப்ரபந்நர்களுக்கும், விஹிதத்வாகாரம் த்யாஜ்யம்; கைங்கர்யபுத்யா அநுஷ்டிக்கவேண்டியதுதான் முக்யம்.

கைங்கர்யமாவது ஸ்வாமியான ஸர்வேசவரனுடைய ஆஜ்ஞாபரிபாலன ரூபம். இத்தால் ஏற்படுகிற ஸர்வேசவரனுடைய முகோல்லாஸமே ப்ரயோஜனம். எப்படி ராஜாவுக்கு வல்லபனாயிருக்குமவன் தான் ராஜாவினுடைய ஆஜ்ஞையை அதிக்ரமித்தாலும் ராஜநிக்ரஹ மேற்படாமலிருந்தபோதிலும், தான் ஆஜ்ஞா ப்ரகாரத்தை அநுஷ்டிக்காமலிருந்தால் மற்றவர்களும் அந்த ஆஜ்ஞையை அநுஷ்டிக்காமலிருப்பார்களாகையால் ஆஜ்ஞைக்குக்குறைவு ஏற்படுவதுமன்றி, ஆஜ்ஞாதிக்காமத்தால் ஏற்படுகிற ராஜநிக்ரஹத்துக்கு அவர்களிலக்காவார்களாகையால் அதனாலுண்டாகக்கூடிய அவர்கள் துக்கத்தைப்பார்த்து ஸஹியாமையும் ஏற்படுவதால் அவசியம் அநுஷ்டிக்கும்படியாயிருக்கும். இத்தால் ஆஜ்ஞா பரிபாலனம் ஏற்படுவதுமன்றி ப்ரோஜ்ஜீவநமும் ஏற்படும். இவை இரண்டாலும் எப்படி ராஜாவுக்கு முகோல்லாஸம் ஏற்படுமோ அப்படி ஸர்வேசவரனுக்கு முகோல்லாஸம் ஏற்படுமாகையால், அவனுக்கு அத்தியந்தாபிமதநாயிருக்குமவன் பகவதாஜ்ஞையை அநுஷ்டிக்காமலிருப்பதுபற்றி பகவந் நிக்ரஹ மேற்படாதிருந்தாலும் ஆஜ்ஞா பரிபாலனம் பகவந் முகோல்லாஸத்யா முக்யமாகையால் அவசியம்

அதுஷ்டிக்கும்படியாயிருக்கும். இந்த விஷயம் லக்ஷ்மீதர்தரத்தில் 'யபாஹிவஜ்ஜொராஜ்ஜோ' 'யதாஹிவல்லபாராஜ்ஜய:' என்று துடங்கி பிராட்டியார் அருளிச்செய்திருப்பதால் கண்டுகொள்க.

அன்றிக்கே, 'நிஜகரீபாதி ஹத்யாஹம் காயபூசு ஸ்ரீதெய்வ காரித:' 'நிஜகர்மாதி பக்த்யார்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவகாரித:' என்கிற தீதார்த்த ஸங்கிரஹ சுலோக வ்யாக்யானாவஸரத்தில் தீதார்த்த ஸங்கிரஹ ரகச்யத்தில் தேசிகனருவி செய்திருப்பதுங் கண்டுகொள்ளத்தக்கது. அது வருமாறு.- 'ஸுஹ்யஸுவிஜ்வாய ஸ்யாவி ப்ரியதக ஸுஹ்யுக் வித்ராஹ்வலாஹநவக் வியிவ ராஜஸு பிணரெண ஸாரீரா ஜ்ஜாவதபுநொராமத: ப்ரவ்யுதூ வபதெது' 'சுத்ருடஸித்தோபாயஸ்யாபி ப்ரியதம ஸுஹ்ருத் பித் ராத்யுபலானவத் விதிபராமர்சமந்தரேண ஸ்வாமி: ஸ்ரூ ப்ரவர்த் தனேராகத: ப்ரவ்ருத்த்யுபபத்தே:' என்பதாம். இதன் அர்த்தம்:— ஸித்தோபாயத்தில் திருடமான அத்தியவஸாயமுள்ளவனுக்கும், ஸுஹ்ருத்துக்கள் பிதா முதலானவர்களை வானம் பண்ணுவது போல ஸ்வாமியுடைய ஆஜ்ஞாப்ரவர்த்தனத்தில், ராகததாலே ப்ரவ்ருத்தி உபபந்நமாம் என்பதாம்.

இப்படி, விஹிதமென்கிற புத்தியால் அதுஷ்டிக்கப்படுகிற நித்திய நைமித்திகங்களுக்கும், கைங்கர்ய புத்தியா அதுஷ்டிக்கப்படுகிற அவற்றிற்கும் ஸங்கல்பம் வேறுபட்டிருப்பதால், அக் கர்மாக்களும் வேறுபட்டிருக்கும். பலாபிஸந்தியுடன் பண்ணுகிற கர்மம் ப்ரவ்ருத்திதர்மமாகவும், பலாபிஸந்தியில்லாமற் பண்ணுகிற அந்நக் கர்மமே நிவ்ருத்திதர்மமாகவும் வேறுபட்டிருப்பதுபோல, அந்த தர்மமே கைங்கர்யபுத்தியா அதுஷ்டிக்கப்பட்டால் அதுவும் வேறுகவேயிருக்கும். இதற்கு ப்ரமாணம்.- 'ஸாஹ்யஸுஹ்யதாஹ்ஜெஹ் நாலிப்யாயெண கடுஸு, ஸுஹ்யாஹ்வ விநாநி ஸ்ஹெஹ்ஸுப்யுயரோக்ஷயோ, சுந்யாலிஹதேகானா சுந்யாலிஹதேஸுதா' 'பாஹ்யஸஸதஸதாம்பேத: நாஸ்திப்ராயேண கர்மஸு, ஸங்கல்பா தேவபிந்நாநி ஸ்ஹெஹ்: ர்பந்தமோக்ஷயோ: அந்யதா விங்கதேகாந்தா அந்யதாலிங்கதேஸுதா' என்பதாம். இதன் அர்த்தம்

தம் நல்ல கர்மாக்களுக்கும், கெட்ட கர்மாக்களுக்கும் வேனிப்படையான வேறுபாடு பெரும் பாலுமில்லை. ஆகிலும் ஸங்கல்பம் வேறுபட்டிருப்பதால் அந்த இரண்டு கர்மாக்களும் பின்னங்களாம். ஸங்கல்பப் பேதமே பலபேதத்துக்குக் காரணம். தன்னுடைய கார்த்தையினுடைய ஆலிங்கனமும், தன்னுடைய புத்திரியினுடைய ஆலிங்கனமும் ஒன்றோடொன்று வேறுபட்டதாய்ப் பலமும் வேறுபட்டிருப்பது இதற்கு திருஷ்டார்த்தம் என்பதாம்.

அப்படியிருப்பதால் கீழ்க்கண்டிருக்கப்பட்ட கர்மாக்களின் வேறுபாட்டால் 'ஸர்வதர்மார் பரித்யஜ்ய' என்கிறவிடத்தில் விஹிதத்வ புத்தியா அதுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்மாக்கள் பின்னங்களாகையால், அந்த தர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகமே பரித்யஜ்ய என்பதன் அர்த்தமாகும். இத்தையே புத்தித்யாகமாகவும் சொல்லலாம்.

அங்ஙனமன்றிக்கே ஸாமான்யதர்மமென்றும், விசேஷதர்மமென்றும் தர்மங்கள் இரண்டு ப்ரகாரமுண்டு. ஸாமான்ய தர்மமாவது ப்ராஹ்மண ஸாமான்யத்தாலே அதுஷ்டிக்கப்படுமெவையான நித்திய நைமித்திக கர்மங்கள். விசேஷதர்மமாவது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் அதுஷ்டிக்கப்படுமெவையான பகவத் பாகவத விஷயங்களிற்பண்ணும் கைங்கர்யங்கள். ஸாமான்யதர்மமும் கைங்கரியமாயிருந்தாலும் அது பஹிரங்க கைங்கர்யம். இது அந்தரங்க கைங்கர்யம். இவைகளில் உபாஸகன் யோகத்துக்கு அவிருத்தகாலத்தில் நித்திய நைமித்திகங்களை அதுஷ்டிப்பதுபோல இவனும் விசேஷ தர்மாதுஷ்டானத்துக்கு அவிருத்தகாலத்தில் ஸாமான்ய தர்மத்தை அதுஷ்டிக்கக்கடவன். விசேஷ தர்மத்தில் ஊற்றத்தாலே ஏற்பட்ட பாவவச்யத்தாலே தன்னடையே உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே ஸாமான்யதர்மம் நழுவிப்போய்விடும்.

இப்படியே ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில், 'ஜாத்யா சிரமநீகைநாஸி'ல் பேதிக்கும் தர்மங்கள்போலே அத்தானிச் சேஷகத்தில் பொதுவானது நமுவும், என்று அருளிச்செய்திருப்பதையுங் கண்டுகொள்க. அதாவது ஸ்ரீ ராமாயண புருஷர்களில் விசேஷ தர்மம் பிரவர்த்தகரான இளையபெருமான், ஸாமான்ய தர்மமான அக்ரிஹோத்ராதிகளைவிட்டு ராமாநுவர்த்தனமான விசேஷ தர்மத்தை அதுஷ்டித்தார். ஆழ்வார், தான் அவதரித்த வர்ணத்துக் கேற்பட்ட பூர்வ வர்ண சுச்ருஷையைவிட்டு பகவத்குணாநுபவநிஷ்டராயிருந்தார்.

(தொடரும்.)

ஸ்ரீ:
நன்கொடை.

நமது திவாகரத்தின் பேஷகராய்ப் பொருளுதவிபுரிந்த பல கனவான்களையும் நாம் அவ்வப்பொழுது பத்திரிகையின் வாயிலாகப் பாராட்டியுள்ளோம். அம்முறையில் இப்பொழுதும் சில உபகாரிகள் நமக்கு ஊக்கமளிக்க முன்வந்திருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் இங்கே குறிக்கப்படுகிறது.

1. திருச்சிராப்பள்ளி ஆண்டார் வீதி மிராஸ்தார்,
ஸ்ரீமார். T. V. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை அவர்கள்.
2. ஷே. சின்னக்கடைவீதி ஸ்ரீரங்கம் கோர்ட் கிளர்க்,
ஸ்ரீமார். T. G. பழனியாண்டிப் பிள்ளை அவர்கள்.
3. ஷே. நொச்சிப் பம் மிராஸ்தார் & கண்டிராக்டர்,
ஸ்ரீமார். N. N. ஆதிமூலவாண்டையார் அவர்கள்.
4. ஷே. பங்கயச்செல்வி பிஷாண்டார் கோவில் கிராமமுனிசிப்,
ஸ்ரீமார். P. N. முத்துச்சாமி நாட்டார் அவர்கள்.
5. ஷே. பெரியகடைவீதி சந்துக்கடை கோதைவிலாஸ் வெள் ளிப்பட்டரை, ஸ்ரீமார். து. செங்கனாமி நாயுடு அவர்கள்.
6. ஷே. ஷே. ஷராப் வியாபாரம்,
ஸ்ரீமார். காவேரியப்பஞ் செட்டியார் அவர்கள்.
7. ஷே. ஷே. ஸ்ரீமார். தி. ச. வேணுகோபால் நாயுடு அவர்கள்.
8. ஷே. மயிலஞ்சந்தை ஷாப்,
ஸ்ரீமார். K. S. முத்துகிருஷ்ண நாயுடு அவர்கள்.

இப்பெருந்தகையானது நன்கொடைக்கு நாம் எஞ்ஞான்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இவர்களுடைய செல்வம் நானும் சிறந்து வளருவதோடு, இவர்கட்கு நோயற்றவாழ்வும் குறைவற்ற ஆயுளும் உண்டாகுமாறு ஸர்வேச்வரன் திருவருள் புரிவானாக.

உலகமெங்கும் பிரசித்திபெற்றது.

மணிஸ் பெயின்பாம்.

அர்ஜுனஞ்சனம்.

எல்லாவித

தவஸநோய்களுக்கும்

கைகண்ட ஒளஷதம்.

விவஸ அனா 8.

வியாபாரிகளுக்கு கைகண்ட ஒளஷதம்.

சோல் ஏஜண்ட்:-

ஜே. ஆர். வெங்கட்டராமலு நாயுடு.

5. சுவாண்காரத் தெரு,
திருச்சிஒப்பள்ளி.

இதில் குணமில்லையென்று ரூபிப்பவர்களுக்கு

இலம் ரூபாய் 100.

அந்நிய நாடுகளிலும் நன்குமதித்துமெடல்பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டெண்டல் பாம்.

தந்தவியாதிகளைப்போக்கி பற்களை உறுதியாக்கும்,
பற்பொடி.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

பாட்டில் லிலை அனா 4.

வியாபாரிகளுக்கு தக்ககமிஷன் கோடுக்கப்படும்.

ஏஜண்ட்கள் தேவை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண & கோ., மன்னார்துடி.